

ЗАКОН за медиацията

Обн., ДВ, бр. 110 от 17.12.2004 г., изм. и доп., бр. 86 от 24.10.2006 г., доп., бр. 9 от 28.01.2011 г., изм. и доп., бр. 27 от 1.04.2011 г.

Глава първа ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Приложно поле

Чл. 1. Този закон урежда отношенията, свързани с медиацията като алтернативен способ за разрешаване на правни и неправни спорове.

Понятие за медиация

Чл. 2. Медиацията е доброволна и поверителна процедура за извънсъдебно разрешаване на спорове, при която трето лице - медиатор, подпомага спорещите страни да постигнат споразумение.

Предмет на медиацията

Чл. 3. (1) (Доп. - ДВ, бр. 27 от 2011 г.) Предмет на медиация могат да бъдат граждански, търговски, трудови, семейни и административни спорове, свързани с права на потребители, и други спорове между физически и/или юридически лица, включително и когато са презгранични.

(2) Медиация се провежда и в случаите, предвидени в Наказателно- процесуалния кодекс.

(3) Медиация не се провежда, ако закон или друг нормативен акт предвижда друг ред за сключване на споразумение.

Организация на медиацията

Чл. 4. Медиацията се осъществява от физически лица. Тези лица могат да се сдружават с цел осъществяване на дейността. Лица, осъществяващи функции по правораздаване в системата на съдебната власт, не могат да извършват дейност по медиация.

Глава втора ПРИНЦИПИ НА МЕДИАЦИЯТА

Доброволност и равнопоставеност

Чл. 5. Страните имат равни възможности за участие в процедурата по медиация. Те участват в процедурата по своя воля и могат по всяко време да се оттеглят.

Неутралност и безпристрастност

Чл. 6. (1) Медиаторът не проявява пристрастие и не налага решение по спора.

(2) В процедурата по медиация всички въпроси се уреждат по взаимно съгласие на страните.

Поверителност

Чл. 7. (1) (Предишен текст на чл. 7 - ДВ, бр. 27 от 2011 г.) Разискванията във връзка със спора са поверителни. Участниците в процедурата по медиация са длъжни да пазят в тайна всички обстоятелства, факти и документи, които са им станали известни в хода на процедурата.

(2) (Нова - ДВ, бр. 27 от 2011 г.) Медиаторът не може да бъде разпитван като свидетел за обстоятелства, които са му доверени от участниците и имат значение за решаването на спора - предмет на медиацията, освен с изричното съгласие на участника, който му ги е доверил.

(3) (Нова - ДВ, бр. 27 от 2011 г.) Изключение от поверителния характер на медиацията се допуска в случаите, когато:

1. това е необходимо по съображения за нуждите на наказателния процес или свързани със защитата на обществения ред;
2. трябва да се осигури закрилата на интересите на деца или да се предотврати посегателство над физическата или психическата неприкосновеност на определено лице, или
3. разкриването на съдържанието на споразумението, постигнато в резултат на медиация, е необходимо за прилагането и изпълнението на същото споразумение.

Глава трета

ПРАВНО ПОЛОЖЕНИЕ НА МЕДИАТОРА

Общи изисквания

Чл. 8. (Изм. - ДВ, бр. 86 от 2006 г.) (1) Медиатор може да бъде само дееспособно лице, което отговаря на следните изисквания:

1. не е осъждано за престъпления от общ характер;

2. завършило е успешно курс на обучение за медиатор;

3. не е лишено от право да упражнява професия или дейност;

4. (доп. - ДВ, бр. 9 от 2011 г.) има разрешение за дългосрочно или постоянно пребиваване в Република България, ако лицето е чужд гражданин;

5. вписано е в Единния регистър на медиаторите към министъра на правосъдието.

(2) (В сила от 1.01.2007 г.) Изискването по ал. 1, т. 4 не се прилага за граждани на държавите - членки на Европейския съюз, на другите държави на Европейското икономическо пространство и на Швейцария.

(3) Министърът на правосъдието издава удостоверение на медиатора за вписването му в Единния регистър на медиаторите.

(4) Министърът на правосъдието одобрява със заповед организациите, които обучават медиатори. Условието и редът за одобряването им, както и изискванията за обучението на медиаторите се определят с наредба на министъра на правосъдието.

(5) Когато лицето - кандидат за медиатор, и организацията, която кандидатства да обучава за медиатори, не отговарят на нормативните изисквания, министърът на правосъдието отказва със заповед вписването в Единния регистър на медиаторите, съответно одобряването. Заповедта може да се обжалва пред Върховния административен съд по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Единен регистър на медиаторите

Чл. 8а. (Нов - ДВ, бр. 86 от 2006 г.) (1) Министърът на правосъдието създава и поддържа Единен регистър на медиаторите.

(2) В Единния регистър на медиаторите се вписват:

1. име, единен граждански номер (личен номер на чужденец), гражданство, образование, професия, допълнителна специализация в областта на медиацията, организацията, в която лицето е обучавано, владее на чужди езици, адрес и телефон за контакт и номер на медиатора;

2. заличаване и отписване на медиатора;

3. организацията, в която е обучен медиаторът;

4. промени в обстоятелствата по чл. 8, ал. 1, т. 1, 3 и 4.

(3) Единният регистър на медиаторите е публичен.

(4) Лице, вписано в Единния регистър на медиаторите, заявява писмено до министъра на правосъдието за промени в обстоятелствата, които подлежат на вписване, в 14-дневен срок от настъпването им.

(5) Когато отпадне някое от изискванията на чл. 8, ал. 1, т. 1, 3 и 4, министърът на правосъдието издава заповед, с която заличава медиатора от Единния регистър на медиаторите. Заповедта може да се обжалва пред Върховния административен съд по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(6) Редът за вписване, отписване и заличаване в Единния регистър на медиаторите се определя с наредбата по чл. 8, ал. 4.

(7) Информацията по ал. 2, т. 1 за единния граждански номер (личен номер на чужденец) се предоставя при условията и по реда на Закона за защита на личните данни.

Такси

Чл. 86. (Нов - ДВ, бр. 86 от 2006 г.) Министерството на правосъдието събира такса за вписване в Единния регистър на медиаторите и за одобряване на организациите, които обучават медиатори, в размер, определен с тарифа, приета от Министерския съвет.

Правила за поведение на медиатора

Чл. 9. (1) (Доп. - ДВ, бр. 86 от 2006 г.) Медиаторът осъществява дейността си добросъвестно при спазване на закона, добрите нрави и процедурните и етичните правила за поведение на медиатора. Тези правила се определят с наредбата по чл. 8, ал. 4.

(2) Медиаторът приема да води процедурата само ако може да гарантира своята независимост, безпристрастност и неутралност.

Задължения и отговорност на медиатора

Чл. 10. (1) Медиаторът не може да дава правни съвети.

(2) По време на процедурата медиаторът е длъжен да се съобразява с мнението на всяка от страните по спора.

(3) Медиаторът се оттегля от процедурата при възникване на обстоятелства, които биха породили съмнение в неговата независимост, безпристрастност и неутралност.

(4) Медиаторът не може да съобщава на другите участници в процедурата обстоятелства, които се отнасят само до една от страните по спора, без нейното съгласие.

(5) Медиаторът не отговаря, ако страните не постигнат споразумение.

(6) Медиаторът не отговаря за неизпълнение на споразумението.

Глава четвърта

ПРОЦЕДУРА ПО МЕДИАЦИЯ

Откриване на процедурата

Чл. 11. (1) Процедурата по медиация започва по инициатива на страните по спора, като всяка от тях може да направи предложение за разрешаване на спора чрез медиация.

(2) (Нова - ДВ, бр. 27 от 2011 г.) За начало на процедурата по медиация се счита денят, в който страните са постигнали изрично съгласие за започването ѝ, а когато липсва изрично съгласие - денят на първата среща на всички участници с медиатора.

(3) (Предишна ал. 2 - ДВ, бр. 27 от 2011 г.) Предложение за разрешаване на спора чрез медиация може да направи и съдът или друг компетентен орган, пред който спорът е отнесен за решаване.

(4) (Предишна ал. 3 - ДВ, бр. 27 от 2011 г.) Съгласието на страните възможен бъдещ спор между тях да бъде разрешен чрез медиация може да бъде уговорено и като клауза от договор.

Действие на началото на процедурата по медиация върху давностния срок

Чл. 11а. (Нов - ДВ, бр. 27 от 2011 г.) Давност не тече, докато трае процедурата по медиация.

Участници

Чл. 12. (1) Процедурата по медиация се осъществява от един или повече медиатори, посочени от страните.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 86 от 2006 г.) Страните по спора участват в процедурата лично или чрез представител. Упълномощаването се извършва в писмена форма.

(3) В процедурата по медиация могат да участват и адвокати, както и други специалисти.

Действия на медиатора

Чл. 13. (1) Преди провеждане на процедурата медиаторът информира страните за същността на медиацията и за нейните последици и изисква тяхното писмено или устно съгласие за участие.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 27 от 2011 г.) Медиаторът е длъжен да посочи всички обстоятелства, които могат да породят в страните основателни съмнения относно неговата безпристрастност и неутралност, включително и когато медиаторът е лице:

1. което е съпруг или роднина по права линия без ограничение, по съребрена линия до четвърта степен или по сватовство до трета степен на някоя от страните или на неин представител;

2. което живее във фактическо съпружеско съжителство със страна по спора - предмет на медиацията;

3. което е било представител или пълномощник на страна по спора - предмет на медиацията;

4. относно което съществуват други обстоятелства, които пораждат основателно съмнение в неговата безпристрастност.

(3) (Нова - ДВ, бр. 27 от 2011 г.) Медиаторът подписва декларации за безпристрастност, в които посочва и обстоятелствата по ал. 2 за всяка процедура, за която е определен, и ги предоставя на страните по спора.

(4) (Предишна ал. 3 - ДВ, бр. 27 от 2011 г.) В хода на процедурата се изяснява същността на спора, уточняват се взаимноприемливи варианти на решения и се очертава възможната рамка на споразумение.

(5) (Предишна ал. 4 - ДВ, бр. 27 от 2011 г.) При осъществяване на посочените действия медиаторът може да насрочва отделни срещи с всяка от страните при зачитане на равните им права за участие в процедурата.

Основания за спиране на процедурата

Чл. 14. (1) Медиацията се спира:

1. по общо съгласие на страните или по искане на една от страните;
2. при смърт на медиатора;
3. в случаите, предвидени в чл. 10, ал. 3.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 86 от 2006 г.) Ако медиацията се провежда по време на висящо производство, страните незабавно уведомяват компетентния орган за спирането на процедурата по медиация.

Основания за прекратяване на процедурата

Чл. 15. (1) Процедурата по медиация се прекратява:

1. с постигането на споразумение;
2. по взаимно съгласие на страните;

3. при отказ на една от страните;
4. при смърт на страна по спора;
5. при прекратяване на юридическото лице - страна по спора;
6. (нова - ДВ, бр. 27 от 2011 г.) с изтичане на 6 месеца от началото на процедурата.

(2) Съгласието на страните за прекратяването на спора им трябва да бъде изразено ясно и недвусмислено.

(3) При прекратяване на процедурата по медиация висящото производство, което е било спряно, се възобновява в съответствие с разпоредбите на закона.

Глава пета

СПОРАЗУМЕНИЕ

Форма и съдържание

Чл. 16. (1) (Предишен текст на чл. 16, доп. - ДВ, бр. 27 от 2011 г.) Съдържанието и формата на споразумението се определят от страните. Формата може да бъде устна, писмена и писмена с нотариална заверка на подписите на страните по спора. Писменото споразумение съдържа мястото и датата, на която е било постигнато, имената на страните и техните адреси, за какво се съгласяват те, името на медиатора, датата по чл. 11, ал. 2 и подписите на страните.

(2) (Нова - ДВ, бр. 27 от 2011 г.) В споразумението страните могат да предвидят отговорност за неизпълнение на предвидените в него задължения.

Действие на споразумението

Чл. 17. (1) Споразумението обвързва само страните по спора и не може да се противопостави на лица, които не са участвали в процедурата.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 86 от 2006 г.) Споразумението задължава страните само за това, за което са се договорили.

(3) (Нова - ДВ, бр. 86 от 2006 г.) Нищожно е споразумението, което противоречи на закона или го заобикаля, както и когато накърнява добрите нрави.

Придаване на изпълнителна сила на споразумението

Чл. 18. (Нов - ДВ, бр. 27 от 2011 г.) (1) Споразумение по правен спор по смисъла на чл. 1 от закона, постигнато в процедура по медиация, има силата на съдебна спогодба и подлежи на одобрение от районните съдилища в страната.

(2) Съдът одобрява споразумението след потвърждаването му от страните, ако не противоречи на закона и добрите нрави. Съдът изслушва мнението на прокурора, ако той участва като страна по делото.

ДОПЪЛНИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА **(Нова - ДВ, бр. 27 от 2011 г.)**

§ 1. (Нов - ДВ, бр. 27 от 2011 г.) По смисъла на този закон "презграничен спор" е и:

1. Спорът, при който поне една от страните е с местоживеене или обичайно местопребиваване в държава членка, различна от държавата членка на местоживеене или обичайно местопребиваване на която и да е от другите страни към датата, на която:

а) страните са постигнали съгласие да използват медиация след възникването на спора, или

б) към страните е отправена покана от съда, сезиран с делото, да използват медиация за уреждане на спора.

2. Спорът, при който след медиация между страните започва съдебно производство или арбитраж в държава членка, различна от тази, в която страните са имали местоживеене или обичайно местопребиваване към датата, посочена в т. 1.

За целите на т. 1 и 2 местоживеенето се определя в съответствие с чл. 59 и 60 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1а. (Предишен § 1 - ДВ, бр. 27 от 2011 г.) В срок 6 месеца от влизането в сила на закона министърът на правосъдието приема стандарти за обучение на медиатора, Процедурни и етични правила за поведение на медиатора и създава и поддържа Единен регистър на медиаторите.

§ 2. Изпълнението на закона се възлага на министъра на правосъдието.

Законът е приет от 39-то Народно събрание на 2 декември 2004 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ към Закона за изменение и допълнение на Закона за медиацията

(ДВ, бр. 86 от 2006 г.)

§ 7. В 6-месечен срок от влизането в сила на този закон лицата, които са вписани в Единния регистър на медиаторите, трябва да удостоверят със съответните документи в Министерството на правосъдието, че отговарят на изискванията на чл. 8, ал. 1, т. 1, 3 и 4. В този срок могат да подадат заявление за вписване в Единния регистър на медиаторите и лицата, които отговарят на изискванията на чл. 8, ал. 1, т. 1 - 4 и са обучени за медиатори в страната или в чужбина до влизането в сила на този закон.

§ 8. В тримесечен срок от влизането в сила на този закон министърът на правосъдието издава наредбата по чл. 8, ал. 4.

§ 9. В тримесечен срок от влизането в сила на този закон Министерският съвет приема тарифата по чл. 8б.

§ 10. Параграф 1 относно чл. 8, ал. 2 влиза в сила от деня на влизане в сила на Договора за присъединяване на Република България към Европейския съюз.

ДОПЪЛНИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА към Закона за изменение и допълнение на Закона за медиацията

(ДВ, бр. 27 от 2011 г.)

§ 11. С този закон се въвеждат изискванията на [Директива 2008/52/ЕО](#) на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2008 г. относно някои аспекти на медиацията по гражданскоправни и търговскоправни въпроси (ОВ, L 136/3 от 24 май 2008 г.).